

Mõnne sündinu asja mäletus ja arv.

	Ajastaiga.
Maailma lomiseft arwatas	5604
Josanda Jesuse Kristuse sündimiseft	1855
Tarto-lina eddimäseft ehbitamiseft	825
Kui ristiusst Piwlandimale tulli	669
Vutteruse õige ussu ülleswõtmiseft	338
Kui Vutteruse õige ussu ülleswõtmine Piwlandi- male tulli	333
Kui Peterburi-lina nakkati ehbitama	152
Kui meie ma Bennerigi wallitsuse alla sai	145
Wõrro-lina ehbitamiseft	70
Meie Keisri-herra Nikolai Pawlowitsi sündim. Tarto surekõli säedmiseft	69 53
Kui Pranzus Bennemale tulli nink pallanu Moskwa- linast wäljaaeti.	43
Kui Piwlandimaal prius kulutati	36
Kui meie armolik Keisri-her Nikolai Pawlowits nakkas wallitsema	30
Kui se parramene saur henge-sirjutus meie maal olli	4
Kui Jummala-orjust ferrifun wastse ferriko-säeduse pärre nakkati pidama	21

Kalendri-tähte selletus.

☉ noor su.	n. nädal.
☽ eddimäne werand.	f. fel
☽ täus su.	w. ehk minn. minnuti.
☾ parramene werand.	p. pühapäiw.
	p. parrast, päiw, pühha.
	homm.ehk h.hommungul.
	õdd. õddangul.
	õs. õsel.
	e. l. enne kespäiwa.
	p. l. päse kespäiwa.
	keskp. kespäiwal.

Kais ristuseft (**) nädala-päiwa arwonumri een täh-
hendawa, et om Kerriko-wai Krono-pühha, mes ferrifun
pühhendetas; üts ainus (*) tähhendaw, et om mäletuse
päiw, mes ferrifun ei pühhendeta, ent mil kõhbut nink
kõli ei peta.

Wastse-ajastaja laul.

Wit. Es ma peas Jummalate.

Tenno-mielen to ma sulle
Kittust, ajja Isandal,
Et sa armo näitnu mulle
Mõdalännul ajastal.
Sinna wõtit heldest' kaitse
Minno nink mo ommatsid,
Ka mo armsid lähhembid;
Lasit minnul rahhun maitsa
Kallid andid helduseft
Omna taiwa kõrguseft.

Annit täll', mes tarbis lät,
Üllekohut tetta häbbis;
Näütsit hend' kui abbimeest;
Kaitfit meid kiik mõega cest.

Ri om Issa arm meid
hoitnu,
Käändnu meist kiik õnnetust;
Temma heldus om meid toit-
nu;

Meile linknu õnnistust.
Kui me puhkamine waiwan,
Murretime, ilkime,
Suren ohhun kaibfime, —
Es me Issa kõrgen taiwan
Silma-wet sis kuiwata?
Wõtkem Tedda tennata!

Kui ka weel iks waiwa-
higgi

Zilgup meie palge päält,
Meie abbimees om liggi,
Waigistap me murre-häält.
Meie tõ om Temma orjus,
Mes meilt-palwen allustet,
Kittusega lõppetet,
Egga majja — rahho korjus.
Kittkem Issa üllewan,
Ke iks armun meie man!

Oh, me ümbre tõssi sõdda,
Award rigil' willitjust,
Kigel' rahwal' rasset hädda,
Riismist, tulle jälleust.
Ent sa tullit meile abbis,
Kinnitit me Keisri lät,